

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

SZÜZ MÁRIA ÉGI ÉDESANYÁNK

A bűnben eltévelyedett emberiségen az Atya úgy akart segíteni, hogy újra a földig hajolt, és megteremtette saját isteni alázatának legszebb gyümölcsét: az Úr „alázatos szolgáló leányát”. A legszebb teremtményt, azt a valakit, aki úgy simult bele a világba, ahogy a lélek a testbe.

Mária a kegyelem műve. Az ő gyümölcse (Jézus) pedig, maga a kegyelem. Mária testéből született az, akiről János az evangéliumában ezeket írja: Mindannyian az ő teljességéből részesültünk, kegyelmet kegyelemre halmozva (Jn 1,16). Nem túlzás tehát azt állítani, hogy „Krisztus teste Mária teste”. Krisztus kegyelmi teljessége Mária, aki kegyelemmel teljes. Benne minden megdicsőülve látható, amit Jézus nekünk szán.

Ha a világ elfordul Máriától, akkor az ő gyümölcseré (Jézusra) sem kíváncsi. Ezáltal azonban a kegyelemtől és a kegyelem gyümölcsetől is elfordul. Tehát nem a lélektől és nem is a testtől vágia el magát, hanem mindkettőtől. Így nem marad más, csak az anyag. Ámde pusztán az anyagból előállítani a szépet – képtelenség. Ebből még a csontvázra sem futja. Hiszen maga a „váz” is olyan, amiben már helye van a velőnek. A velő a bensőre utal. Arra a bensőre (lélekre), ami képes a velőt is megrázni.

Az anyag ilyet nem tud. Vagy ha mégis tud, akkor ezzel azt igazolja, hogy minden kegyelem. Ezt azonban a hitetlen emberek makacsul tagadják. Ezzel persze azt állítják, hogy őket nem igazán

rázza meg az, hogyha a világban eltűnőben van a szép. Pontosabban nem a világban, hanem bennük, a világ fiaiban romlik meg, veszíti el ragyogását a szép. Így történhet meg az, hogy egykori szerelmüket, akit oly gyönyörűnek láttak, idővel már nézni sem bírják. Idős, beteg szüleik ábrázata pedig egyenesen elviselhetetlen, ezért eltűntetik őket egy „szociális elfekvőben”.

Az ilyen embereknek teljesen mindegy, hogy Mária teste fölvetetett-e a mennybe vagy sem. Miként az is mindegy nekik, hogy van-e az embernek lelke, vagy nincs. Ami számukra

Tartalom:

Egyházmegyei zsinat	2
Tábori beszámoló	3
Az öreg plébános levele	4
A megmaradás programja	6
Ki(s)olvasó	7
Caritas tábor – 2012	8

igazán fontos, az mind olyan, ami soha nem lesz fölveve a mennybe.

Jézus azért jött, hogy mindent összegyűjtsön. És amit ő összegyűjtött, azt meg is őrzi. De mi mást gyűjtött volna össze a világból, és mi mást őrzött volna meg az enyészettől, ha nem azt a szépséget, akit a Szentlélek mátkájaként szeretett, és akinek anyai méhéből született ő maga is?

Akinek a gondolkodását mindez meg sem érinti, az mit tud vajon a világról, az emberről? Tudja-e, hogy mit jelent a hit, a remény és a szeretet? Jelent-e valamit az ilyen embernek az, hogy fölvenni, fölemelni, magához ölelni és befogadni?

Ha mindez semmit nem jelent, akkor a „másik ember (valóban) maga a pokol”. Mert csak idő kérdése, hogy beteggé és elviselhetetlenné legyen.

De hát ez lennék én? Ez volnál te? Ilyenek lennének a gyermekek? Anyám, a te szemed is ilyennek lát engem?

Nagy reményeim vannak. Te a mennyben Isten arcát látod szüntelen. Sem az idő, sem a bűn nem téveszt meg téged. Azt látod bennem, aki vagyok: az Atya gyermeke, a Szentlélek temploma, és bár bűnös, de a te egyszülött Fiaid jegyese.

Görbe József plébános

VÁCI EGYHÁZMEGYEI ZSINAT

Boldog XXIII. János (születési nevén: Angelo Giuseppe Roncalli) 1962.

október 11-én nyitotta meg a II. Vatikáni Zsinatot. A zsinat megnyitásának 50. évfordulója alkalmából, XVI. Benedek pápa a 2012. október 11. és 2013. november 24., Krisztus király ünnepe közötti időszakra meghirdette a Hit évét – amelynek célja, hogy hirdessük Krisztust azoknak, akik nem ismerik, vagy csupán egy történelmi személyiséget látnak benne.

Ehhez kapcsolódóan Dr. Beer Miklós püspök atya, új egyházmegyei zsinatot hirdetett meg, amelyet **2012. október 11-én 10 órakor**, az ötvenéves évfordulóhoz kapcsolódva, Boldog XXIII. János pápa emléknapján fog ünnepélyesen megnyitni a **Váci Székesegyházban**.

Mi is az a zsinat, milyen fajtái vannak?

A római katolikus egyházban a következő fajta zsinatok léteznek:

Az **egyetemes zsinat** (*concilium oecumenicum*) a pápa közvetett vagy közvetlen meghívására összegyűlt püspökök (bíborosok, érsekek, püspökök) tanácskozása. A püspökök testülete itt gyakorolja az egész egyházra kiterjedő hatalmát. Az egyetemes zsinatot csak a római pápa hívhatja össze, azon csak ő elnökölhet; azt áthelyezheti, felfüggesztheti, feloszlathatja és ő hagyja jóvá annak határozatait. Véleményező vagy tanácskozó joggal meghívhat világiakat és nem katolikusokat is. Ha a zsinat alatt a pápa meghal, a zsinat az új pápa választásáig felfüggesztettnek tekintendő. Az egyetemes zsinat határozatai csak akkor kötelező erejűek, ha azokat a pápa is jóváhagyta.

Részleges zsinatok (*concilium particulare*):

Plenáris zsinat (*concilium plenarium*) egy püspöki konferenciának az Apostoli Szentszék által jóváhagyott tanácskozása. A legtöbbször egy-egy ország püspökei vesznek részt rajta.

Nemzeti zsinat, valamely ország vagy nemzet főpapjainak tanácskozása. Elnökét a püspöki konferencia választja meg, majd ezt a Szentszék megerősíti. Határozatai csak a pápa megerősítése után válnak kötelezővé.

Tartományi zsinat (*concilia provincialia*), egy érseki (metropolita) tartomány tanácskozása. Az ilyen zsinatot az érsek hívja össze a tartomány szuffraganeus püspökei többségének beleegyezésével. Elnöke az érsek.

Az **egyházmegyei zsinatot** az egyházmegye püspöke hívja össze. Egyházkormányzati és törvényhozó hatalma van az egyházmegyében. Határozatai a püspök jóváhagyása után válnak kötelezővé.

A részleges zsinatok határozatai csak akkor hirdethetők ki, ha azokat az Apostoli Szentszék jóváhagyta.

Beer püspök atya most egyházmegyei zsinatot hívott össze, amelynek előkészítő munkái már elkezdődtek. Olyan papokat és világi hívőket választott ki, akik az egyházmegyei közösség javára, feltérképezik, újrafogalmazzák keresztény létünket és küldetésünket, az igencsak megváltozott mai világban. A zsinat célkitűzése: megújult hittel

fölfedezni keresztény életünk örök értékeit és megkeresni-megtalálni egyházmegyénkben a megfelelő új formákat, hogy hitelesen képviselhessük Jézus Krisztus evangéliumát a megváltozott körülmények között.

Tíz munkacsoport jött létre, mindegyik egy adott témát dolgoz fel, ezek: Új evangelizáció, szolgálattevők, liturgia, katekézis, plébániai közösségek, család, sajátos csoportok lelkipályozása, egyházmegye struktúrája, anyagi javak, jelenlétünk a társadalomban.

A munkacsoportok vitaindító anyagot készítenek, melyet a zsinati honlapra feltöltenek, (zsinat.hu) itt regisztrálás után bárki kifejtetheti a témával kapcsolatos véleményét. Októbertől a tíz munkacsoport esperesi kerületekkel fog találkozni, ahol minden plébániáról 4-8 fő a plébánossal együtt fogja képviselni az egyházközösséget. Itt ismeretik az adott téma vitaanyagát, (fél-évente két téma/ esperesi kerület) amit majd a plébánián meg kell tárgyalni, erről jegyzőkönyvet kell készíteni és a javaslatokkal együtt kell megküldeni az adott téma felelősének. Az egész egyházmegyéből beérkezett adatokat összesítik, feldolgozzák, s ez alapján születnek meg a változásokról a döntések. Előreláthatólag 2015 tavaszáig zajlanak le a tanácskozási sorozatok, tehát hosszú, nagy munka lesz ez.

A II. vatikáni zsinat után jelentősen megújult, átalakult egyházunk. A rendszerváltozás után Magyarországon is az egyes egyházmegyékben zsinatokat tartottak. Sajnos az a tapasztalat, hogy sokszor ezek mind a mai napig nem valósultak meg teljesen. Joggal merül fel a kérdés: Akkor mi értelme egy újabb zsinatnak? Dr. Beer Miklós püspök atya többször hivatkozott arra, hogy éppen arra ad lehetőséget, hogy a gyakorlatba ültessük az elméletet. Nem zsinati elméleti dokumentumok gyártása a cél, hanem a problémák újra gondolása, és konkrét megoldások keresése.

Az Egyháznak komoly problémákkal kell szembenéznie. A szekularizálódó világban egyre kevésbé épül bele a mindennapi életbe a vallás, az Isten-

kapcsolat. Előtérbe kerül az egyéni érdekek, az önmegvalósítás, háttérbe szorul a közösség érdeke, pedig a zsinat éppen közösségben gondolkodik.

Sokan a katolikus egyház gyökeres változásaiban látják a megoldást. Meg kell felelnie a kor kihívásainak, megújult és aktuális módon kell hirdetnie Isten üzenetét.

Komoly gondot jelent a paphiány kérdése. A váci egyházmegyében is egyre kevesebb az aktív lelkipásztor. Egyre több plébániát töltenek be ugyanakkor nős diakónusok, valamint egyre több a lelkipásztorokat segítő akolitus is. Püspök atya párszor elmondta már nyilvános fórumokon is azon vízióját, hogy egyszer talán meg fogjuk élni, hogy felnőtt, nős férfiakat fognak pappá szentelni. Vajon ez a kérdés is újragondolásra kerül?

Mit kezdenek az egyházközségek a gazdasági válság következményeivel? Megoldható-e a hatalmas templomok fenntartása?

A katolikus egyház sokféleképpen közelítette már meg a kérdést: Hogyan élünk a modern technikai eszközökkel, melyek egyre jobban behálózzák életünket?

Talán a váci egyházmegyei zsinat szembe mer nézni a nehéz kérdésekkel is. Mindenesetre az igény megvan arra, hogy megoldások, válaszok szülessenek, reméljük a Szentlélek segíti majd ezt a munkát és az eredmények magukért beszélnek.

Minden ember véleménye, gondolata számít, ezért biztatok mindenkit, hogy a zsinat honlapján bátran szóljon majd hozzá az őt érintő, foglalkoztató témához, valamint azon hívek jelentkezését is várjuk, akik szívesen részt vennének az általuk ismert, gyakorolt téma tanácskozási sorozatában.

Beer Miklós püspök atya 2010. szeptember elején megfogalmazott gondolatával fejezem be: *Krisztus ma mit tenne a helyünkben és mit vár ma Egyházától? Biztos vagyok abban, hogy az emberséges lelkipásztorkodás a helyes irány. Nem a szombatért van az ember, hanem az emberért van a szombat.*

Csicsiri Kriszta

TÁBORI BESZÁMOLÓ PUSZTAFALU

Az indulás reggelén az idő megmutatta rosszabbik oldalát, de a táborozók kedvét ez sem szeghette. A hosszú busz utat megszakítva megálltunk először Mezőkövesden, ahol betekintést nyertünk a matyók életébe. Utunkat folytatuk egészen Miskolcig. Itt felfedeztük a város főbb látványosságait és fagyiztunk.

A tábor minden napján egy-egy témát kellett feldolgozni, melyekhez tartozott egy bibliai részlet, egy feladatlap, és egy kézműves foglalkozás. A kézműves feladatok keretein belül elkészítettük Noé bárkáját és Jézus Krisztus szenvedéseinek állomásait, melyhez újra hasznosított hulladékot használtunk.

A projekt nap alkalmával kicsik és nagyok számos programon vehettek részt: gyöngyfűzés, kőmozaik, hímzés, agyagozás, ékszerkészítés, pingpong, íjászkodás, tollaslabda. A biciklitúra alkalmával áttekertünk Szlovákiába ahol a kicsik rókát vadásztak, a nagyok pedig megmártózhattak a tóban. A kialakult jó hangulatot még a hirtelen kerekedett vihar sem tehetette tönkre.

A hagyományokhoz híven utolsó este a tábortűzgyújtás mellett megtartottuk a tábori Ki mit tud?-ot és a dalos kedvűek karaokizhattak is. Hazafelé megálltunk Sátoraljaújhelyen. Itt kipróbáltuk Magyarország leghosszabb bob pályáját, libegőztünk és a bátrabbak még a kaland parkban is ügyeskedtek.

A tervezettnél később értünk haza. A szülők tükön ülve vártak ránk. A buszról leszállva elénekeltük kedvenc tábori dalunkat, kipakoltunk, elköszöntünk vezetőinktől, barátainktól. Ezután már csak egy dolog járt az eszünkben, AZ ALVÁS. Sz. K.

Egy borongós júliusi reggelen, gyors pakolás után elindultunk Kistarcsára, ahol a buszra felszállva megkezdtük hosszú utunkat Pusztafalu felé.

Útközben csapatokra bontottak minket, és megállóhelyeinken az ottani városokkal, hagyományokkal és addig ismeretlen emberekkel találkoztunk. A szobák kissé bőrtön hangulata megalapozta az első estétet ☺, de hamar megszoktuk. A tábor mottója „Hegyek szerepe a Bibliában” volt. Minden nap egy-egy nevezetes hegygyel és a hozzá tartozó történettel ismerkedtünk. Az ehhez kapcsolódó kreatív vagy éppen gondolkodtató feladatokat nagy odafigyeléssel oldottuk meg, hogy csapatunk minél több fabatkát (táborban ez a pénz) kapjon. A hegyek közelségét kihasználva, próbáltunk minél több időt túrázással tölteni, sőt még biciklizni is elmentünk, a közeli Izra-tóhoz, ahol egy jót fürdöttünk. A tábor vége felé megérkezett József atya, aki szívét lelkét bele-téve irányította a focimeccseket. Az utolsó este volt a legszórakoztatóbb.

Összességében egy nagyon sikeres táborozáson vagyunk túl, az időjárása sem lehetett panaszunk. Mindenki nagyon jól érezte magát, új barátságok alakultak és a fiatalok még jobban összekovácsolódtak. Ezúton is köszönjük a tábor szervezését.

F. D.

AZ ÖREG PLÉBÁNOS LEVELE

Kedves Uramócsém!

Káplán beosztásom első napján, amikor este lelkiismeretvizsgálatot tartottam lefekvés előtt, könnyek gyűltek a szemembe, mert erkölcsileg összeverték azon a napon, ártatlanul. De hát csak sorjában. Elmondom íme, ennek az örökre emlékezetes napomnak keserveit.

Délután 3 órakor érkeztem meg a nagyklinki állomásra, ahonnan szekerem voltam továbbmenő Nacafalvára. Alig ért lábam földet, kis köpcös alak perdült elém. Rossz állapotban lévő reverenda volt rajta, bal kezében sörtecsomós zöld vadászkalapot lobogtatva éles tenorhangon üdvözölt:

Üdvözlely dicsőséges vértanú!

Szelíd szeretettel nyújtottam neki kezemet, és mondtam: üdvözlöm kedves Testvér!

Cinikus Márton, káplánelődöm, mert ő volt, szekérrel jött elém. Megrázta kezemet, és hangosan folytatta: Na maga is megemlegeti még a magyarok Istenét. Mert tudja meg, hogy az első plébánosa tíz oroszán torkával, és karmával van fölszerelve.

Újmisési érzékenységgel keltem a távollévő, és még nem ismert első plébánosom védelmére: Én kérem főnökömben mindenkor Krisztusban testvéretem, és parancsolómat akarom tisztelni.

Cinikus nevetve ütött a vállamra: Lári-fári! Sárgacsőrű csiripelés ez csak! Majd másképp beszél kelmed ma estére.

Rosszállásomat kimutatandó, szó nélkül elfordultam és csomagom után néztem. Miután ládámat megkaptam és az állomásfőnök szívésségből az egyik málházó talicskáján azt az állo-

más elé toltta, a szekeret kerestem meg. Hamarosan megtaláltam, mert csak egy állott ott és azon már fönt ült Cinikus kollégám is. A szekeres gazda illő tisztelettel megsüvegelt: Isten hozta a Tisztelendő Urat! – mondta. Jó egészséget kívánok munkájához. A kezemet nyújtottam neki. Előbb megtörölte tenyerét a nadrág szárába és csak azután parolázott velem.

Fölkecmélődtem a kocsiba és miután ládámat a saroglyában elhelyeztük, elindultunk. Ekkor láttam csak, hogy szekerem föl van díszítve. A lovak szerszámához zöld gallyakat tűzött a fuvaros, ostora nyelére pedig egy bokréta tubarózsa volt kötve. Jól esett ez a figyelem. Íme, gondoltam magamban, szeretni fognak engem Nacafalván. Föltettem, hogy a szeretetet én is türelmes megértéssel viszonzom majd.

Alig tettünk néhány kerékfordulást, Cinikus kollégám a helyi viszonyokról kezdett beszélni. Nem akartam meghallgatni és az iskolában tanult módon félbeszakítottam megindult beszéd folyamatát, és megjegyeztem: Bármit beszél kollega úr, én csak amondó vagyok, hogy ez a krumpli itt az útmentén, igen jól meg van kapálva.

Cinikus ajkába harapott. Észrevette rendreutasításomat. A szekeres gazda azonban hátrafordult és megjegyezte: Nem krumpli az, instálom, hanem paradicsom. Láttam tekintetén és kiéreztem hangjából, hogy nagyot estem a szemében. Pap létemre, kiben a tudás tökélyét vélte, íme ilyen tudatlannak mutatkozottam.

Közben befordultunk a szőlők közé és a láthatáron már föltűnt Nacafalva karcsú tornya. Elgondolkodtam, onnét hirdetem majd az ígét. Egyszer csak hangos kiáltozás riasztott föl üdvös gondolataimból. Az egyik szőlőből három úriember

tartott kocsink felé. Az egyik piros képű gömböc emberke volt, a másik hórihorgas meszelőnyél, a harmadik, pedig nagy behemót alak. Látszott, hogy vártak bennünket. A szekér megállott és a nagy behemót előlépett.

Üdvözöllek komám, kezdte pityókosságtól akadozó nyelvvel, mint a község jegyzője és a mindenkori káplánok cimborája és védője. Hűséges társaid leszünk a pohárnál, harminckétlevelű bibliaforgatásban és a gazdád megrendszabályozásában. Éljen! E furcsa szónoklat után leszedtek a kocsiról. Bemutatták a másik kettőt is: a nagy nyurga a kántortanító volt, a kis gömböc, pedig a lódoktor.

Cinikus kolléga fanyar arcfintorral legyintett nekik: Bevásároltatok! Nem tudom mire mentek majd velem. Nagypénteki prédikációt tart majd ez nektek a pohárkoccintáshoz is. No, no, vélekedett a kántor, majd kineveljük!

Beljebb kerültünk a szőlőbe, ahol terített asztal és telt kancsók vártak bennünket. Kényszeredett udvariasággal foglaltam helyett közöttük és észrevettem, hogy tartózkodó viselkedésem lehűtötte őket. A beszélgetés erőltetetten folyt és mindig csak a principálisomat (első plébánosomat) kárpálta (korhol valakit). Kivettem szavukból, hogy Nacafalván éles harc dühöng a község háza és a plébánia között, amely harcban szövetségeseink voltak eddig a fővezérséget betöltő jegyző oldalán a kántor és a káplán is. Most azt várták, hogy én is közéjük

állok. Néhány koccintás után indítványoztam, hogy induljunk. Valamennyien velem akartak tartani a szekéren. Nem lehetett kifogásom ellene, hiszen községi fuvarban szállítottak magamat is.

Előre mentem és megálltam a szőlő gledicsia kerítésénél, hogy a többiek megvárjam. Hallottam amint a fuvaros a jegyző kapásával beszélgetett. Aztán, hogy mutatja? – kérdezte a kapás. Hitvány biz az. Csak hálni jár bele a lélek. Azután meg tudós se lehet nagyon. Még a paradicsomot is krumplinak nézte. Nem tudom, mit tanult az iskolában? Megértettem, rólam van szó. Azután nagy ügyvel, bajjal fölkészültünk a kocsihoz. Az ülésre hárman kerültünk: a jegyző, meg a kántor, közbülsőnek én. A lódoktor a saroglyába telepedett, Cinikus meg a fuvaros mellé. Pityókös volt valamennyi.

A községbe érve, sok falubelivel találkoztunk. Estefelé volt és sarjút hoztak haza a jószágnak. Cinikus föl hívta a figyelmemet egy öregasszonyra, aki az egyik ház előtti padon ült és a fejét csóválva szemlélt bennünket. No kollégám, magáról tudni fogja holnap már mindenki, hogy részeges kancsó. Náncsi néni, az olvasó egyes elnöknője addig kiharangozza.

Végre megérkeztünk a plébánia elé. Az ablakban állott a principálisom. Sovány, vércseképű, ősz ember. Amint meglátta a társaságomat, visszahúzdott. Letettek a kocsirol ladástól. Cinikus a jegyzőhöz ment vacsorára és hálni. Elköszöntenek tőlem, de a jegyző utánam kiáltott: Vacsora után jövünk érted!

Beléptem új otthonom kapuján. A verandán magas öregasszony fogadott. Később megtudtam, hogy a plébánosom özvegy húga. Reszkető hangon tett szemrehányást: Szent Isten! Hogyan jöhetett ezekkel? Lesz most hadd el hadd! A kancelláriát (plébánia hivatal) kerestem. Bekopogtam, de nem szólt senki. Benyitottam. A szoba közepén principálisom állott. Dicsértésék a Jézus Krisztus, köszöntem illő alázattal. Van szerencsém alázattal bemutatkozni... Itt szavamba vágott új főnököm: Kicsoda maga? Az új káplán? Szép kis káplán! Részeg kompá-

niával állít be hozzám! És hozzá kikékel? Halálos ellenségeimmel! De kérem szépen...akartam kimagyarázni a dolgot, ámde principálisom letorkolt: Egy szót se! Majd a püspöknek megfelelő érte. Még ma megírom a feljelentést. Most pusztuljon a szobájába.

Megkerestem a káplánszobát és lerogytam annak a két szék közül az egyikére, amelynek nem volt kiszakadva a nádfonala. Gondolkodni sem tudtam, csak ültem lesújtottam. Egyszer csak benyitott hozzám a szolgáló és vacsorához hívott. Az ebédlőbe érve, újra magyarázatot akartam adni, de principálisom rám kiáltott: majd a püspöknek mondja el. Még ma megírom a följelentést. Torkomon akadt a szó és alig ettem valamit. Velem szemben a plébános úr öreg nővére ült és láttam, hogy e jó lélek szánalommal néz rám. Alig vártam az asztalbontást. Szobámba mentem, világot sem gyújtottam, bezártam az ajtómat, ablakomat. Öt perc múlva szörnyű dörömbölés hallatszott ablakomon. A jegyzőék jöttek értem. Meg sem mozdultam. Egy ideig zavarogtak, végül elkotródtak. Hallottam a jegyző hangját: megállj te csipás, megkeserülöd még ezt! Mi nem kellünk neked, hanem azzal a vén zsu gorival szövetkeztél össze ellenünk.

Amikor elvonultak világot gyújtottam és imádkozni kezdtem. Kisvártatva halk kopogás hallatszott ajtómon. Káplán úr! – susogta egy hang. Kinyitottam az ajtót és a plébánosom öreg nővére állott előttem. Egy csupor tejet és nagy karéj kenyeret nyomott a markomba. Láttam, hogy nem vacsorált, mondta jószágon, de utána sebtén elsuhant a konyhába vivő ajtó felé, mert az iroda felől léptek hallatszottak. Ijedten tekintettem arra és a plébáno-

som állt előttem. Ki volt itt? – kiáltott rám haragtól reszketve. Valami női alakot láttam. Micsoda káplán maga? Az első este fehérszemélyvel trafikál a káplánszobában? Még ma megírom a püspöknek a feljelentést. Megfordult és becsapta maga mögött a kancellária ajtaját. Szólni sem tudtam. Visszatörtörögtem szobámba. Letettem a csuprot az asztalra s magam pedig az ágyra borultam – sírva.

Félóra múlva lehiggadtam és átgondoltam káplánságom kezdőnapját. Ezer szent tervvel, buzgósággal telve jöttem ide, és íme megtépázott becsülettel, tönkretéve állok a kezdet kezdetén. Tekintélyemnek vége a nép előtt, mert hogyan néznek arra a káplánra, aki a krumplit sem tudja megkülönböztetni a paradicsompalántától? Becsületesemnek vége, mert Náncsi néni kiharangozza a faluban, hogy részeg személyek társaságában tartottam meg bevonulásomat is. Principálisom szoba sem áll velem, mert szerinte ellenségeivel paktáltam össze. A község vezető embereit sértődötten ellenségeimmé tettem. Sőt még a főpásztorom előtti tisztességemnek is befellegzett, mert most írja főnököm a följelentést, amely szerint első estém is fehérszemélyvel trafikáltam a káplánszobában.

Bizony, Uramöcsém, az első kápláni éjszakáján semmit sem aludt barátja: az öreg plébános

(Dr. Czapik Gyula egri érsek irásából összeállította Somlai József ny. plébános)

A MEGMARADÁS PROGRAMJA

Teremtőnk az ember Édenkertből való száműzetése után sem fordult el az emberiségtől, hanem olyan természeti javakkal (környezet) látta el, melyek birtokában képes fenntartani evilági életét. Ezeket azonban abból a célból kaptuk, hogy szorgalmas munkával megalapozzuk anyagi létünket és nem annak a korlátlan tékozlásnak játékszerül, amit napjainkig tapasztalunk. A parancs *népesítsétek be a Földet* azt is jelenti, hogy utódainknak olyan állapotban kellene továbbadni ezeket a javakat (termőföld, energiaforrások, egészséges ivóvíz), hogy az ő fennmaradásukat is biztosítsák.

A múlt században a Római Klub nevű testület első jelentése megdöbbenést váltott ki a világban környezetünk állapotát illetően. Erre egy „szelídített” változatot dolgozott ki, megalapozva a *fenntartható fejlődés* alternatíváját.

Azóta világunk ökológiai állapota új szakaszába lépett, javulás helyett az elmélyülő válság mind kézzelfoghatóbb jeleit mutatva. A vilá kongresszusok (pl. a montreáli) teljes kudarccal vagy legfeljebb felvizezett egyezményekkel zárultak, mert ezek mögül a gyakorlatban éppen a nagyhatalmak hátráltak ki, a világ legszegényebb országai pedig önerőből képtelenek érdemben foglalkozni velük.

Tudomásul kellene venni, hogy a *fenntartható fejlődés* ma már pusztán fikció, csak arra alkalmas, hogy kábítószerként elaltassa a közvéleményt és a technikai-gazdasági eszközök birtokában lévő intézmények figyelmét, ahelyett, hogy a veszélyek elhárítására összpontosítanának. Már maga a fogalom a probléma gyökerének félreértéséből származik, hiszen éppen a gazdasági társadalmi *fejlődés* fenntarthatatlansága idézte elő azt, amit legyőzni igyekezne. Az emberiség erkölcsi állapotának folytonos hanyatlása (világháborúk, népirtások, földrészek kifosztása, stb.) miatt a tudomány és technika minden vívmánya visszajára fordult. Így semmilyen körülmények között nem tartható fenn a fejlődésnek az a modellje, amely a jelenlegi fejlett civilizáció alapja, sőt belátható időn belül egy valóban fenntartható alternatíva feltételei sem teremthetők meg.

Egyetlen kiút lehetséges az ökológiai csapdából: ki kell dolgozni a **megmaradás programját**.

Le kell bontani a *fogyasztói társadalom* népbütítő ideológiáját és azt a monstrot, amelyet létrehozott. Ez a szörnyszülött a társadalom óriási parazitájává vált. Sokat fel kell adni azokból a képzelte és tényleges vívmányokból, amelyeket az emberiség elért. Nem tartható fenn semmiféle luxus-szintű fogyasztás, sőt a közlekedés, ipar és kereskedelem, de még az információs rendszer mostani formája sem (a ráfordítással arányosan kiaknázható energiakészlet, ivóvíz- és tápanyagforrások hatalmas pazarlása, stb.). A tudományos kutatás és fejlesztés legfőbb célja csak egy emberbarát életforma megalapozása lehet. Nevezetesen: a fajok genetikai sokszínűségének megőrzése, az *újratermelő* energiaformák tényleges hasznosításának túlsúlya, a környezetszennyezés felszámolása, az általános éhínség kibontakozásának és következményes világjárványok megelőzése.

Ennek feltétele a társadalom hatalmas sebeinek gyógyítása: a szükséges anyagi forrásokat a fegyverkezésre, háborúkra, reklám-költségekre, választási csatákra fordított óriási összegekből kellene fedezni. A világ és az egyes társadalmak békéjének megteremtése ma sajnos mind elérhetlenebb ábrándnak tűnik.

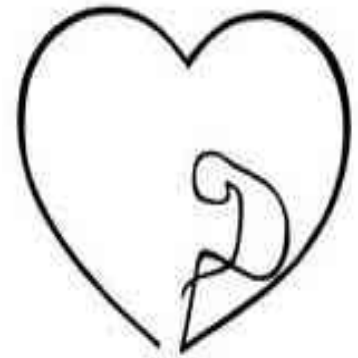
A teremtett javak elherdálása után újakra várni a csodavárás kategóriájába tartozik. A keresztény gondolkodás azonban a természet törvényei és a bibliai isteni törvények tiszteletben tartására épül és nem a csodavárás az alapja.

A *világszolidaritás* programját magyar jezsuiták a 60-as években kidolgozták és Dombi József, Rózsa Elemér atyák és társaik akkoriban kemény büntetést is szenvedtek érte (legalábbis ez volt a „vádpon”, fennmaradt írásaik sajnos mára nem érhetők el) ez etikai alapja lehetne egy ilyen vállalkozásnak. A Szentírás szeretet-parancsa azonban világosan követel egy ilyen összefogást és már hazai keresztény ökológusok is sürgetik ennek megvalósítását.

Dr. Szám László

LELKI NAP

2012. október 13.

Özvegyek, egyedülállók, és elváltak számára

Egyedül maradtam kiskorú gyerekeimmel. Hogyan tovább?

Elment a párod és magával vitte a gyerekeket is...

Több évtizedes házasság után maradtam egyedül. Hogyan lehet ezt túlélni?

Egyedül neveltem föl a gyermekeimet, s mostanra kirepültek.

Mi értelme így az életemnek?

Megcsaltnak, becsapottnak, kismimizettnek érzed magad...

Hogyan bocsássam meg a „megbocsáthatatlant”?

A halál megfosztott attól, akit szerettél...

Fájdalmas helyzetek, de

Van-e még remény a boldogságra?

Miért engedte meg ezt az Isten?

Van gyógyulás? Hogyan tovább?

Ezekre a kérdésekre keressük együtt a választ.

Kiknek szól?

Azoknak akik egyedül vannak, mert

- elváltak
- külön élnek
- soha nem házasodtak meg
- özvegyen maradtak

Helyszín:

A plébánia közösségi terme

A lelki nap programja:

- 10 órakor Kármán János atya előadása
- kiscsoportos beszélgetések
- 12 órakor közös ebéd
- 13 órakor filmvetítés
- 15 órakor uzsonna
- tanúságtételek
- beszélgetések
- imádság
- 18 órakor közös szentmise

Imádkozzuk együtt, minden este a rózsafüzért, a templomban (17.15-től), vagy a családban!

Rózsafüzér titkai

Örvendetes titkok (Hétfőn és szombaton)

1. Akit te, Szent Szűz a Szentlélektől fogantál.

2. Akit te, Szent Szűz Erzsébetet látogatván hordoztál.

3. Akit te, Szent Szűz a világra szültél.

4. Akit te, Szent Szűz a templomban bemutattál.

5. Akit te, Szent Szűz a templomban megtaláltál.

Világosság titkok (Csütörtökön)

1. Aki a Jordán vízében megkeresztelkedett.

2. Aki kánaeni menyegzőn kinyilvánította isteni erejét.

3. Aki meghirdette Isten országát.

4. Aki a Tábor hegyén megmutatta isteni dicsőségét.

5. Aki az Eucharisztiaiban nekünk adta önmagát.

Fájdalmas titkok (Keddén és pénteken)

1. Aki érettünk vértel verejtékézt.

2. Akit érettünk megostoroztak.

3. Akit érettünk tövissel koronáztak.

4. Aki érettünk a keresztet hordozta.

5. Akit érettünk keresztre feszítettek.

Dicsőséges titkok (Szerdán és vasárnap)

1. Aki a halálból feltámadott.

2. Aki a mennybe fölment.

3. Aki nekünk a Szentlelket elküldte.

4. Aki téged, Szent Szűz a mennybe fölvevett.

5. Aki téged, Szent Szűz a mennyben megkoronázott.

IMA A SZÜLŐKÉRT ÉS A TESTVÉREKÉRT

Mennyei atyám, köszönöm neked, hogy szüleimen keresztül számtalan jótéteményben részesítettél. Fizess meg nekik a sok jóért, amit velem az első naptól kezdve tettek. Segíts, hogy hálás lehessenek irántuk.

Álld meg munkájukat és fáradozásukat, tartsd meg őket jó egészségben, vigasztald őket a megpróbáltatások idején. Engedd, hogy gazdagodjanak a jóban, és őrizd meg őket minden rossztól.

Álld meg testvéreimet is és minden családtagomat. Ne engedd, hogy családunk egy tagja is elveszék örökre, hanem egyesíts mindannyiunkat újra örök atyai házában.

Horváth István Sándor atya

HUMOR

- Hol a vella leányom?
- A gereble mellett, édesapám!
- A gereble hol van?
- A vella mellett!

- Ej, de nagy szamár vagy te! A vella meg a gereble hol van?
- Egymás mellett, édesapám!

REJTVÉNY

Keress meg az elrejtett bibliai idézetet, a csillaggal jelölt betűtől indulj!

Ó	L	T	H	O	Z	Z	Á	N	K
Z	A	B	E	T	E	L	J	E	S
S	L	L	T	A	T	Y	Á	I	E
L	Ü	Ó	S	S	O	K	F	N	D
A	G	Z	É	*S	O	K	É	K	É
T	É	S	R	O	Z	S	L	H	S
L	V	N	O	D	Ó	M	E	O	N
Á	N	E	T	S	I	Z	A	Z	A
A	I	F	N	A	B	I	A	J	P

Az oldalt összeállította: Csonkáné Kisréti Boglárka hitoktató

Szentmisék rendje

Hétfő: 18.00
 kedd: 7.00
 szerda: 18.00
 csütörtök: 18.00
 péntek: 18.00
 szombat: 7.00; **18.00** (elővételezett)
 vasárnap: **7.30; 9.00; 10.30**
Nagytarcsán október 14-én és
 28-án **11.30-kor** lesz mise

Irodai órák a plébánián

hétfő: 15–18
 szerda: 10–12
 csütörtök: 10–12
 péntek: 15–17

ÁLLANDÓ PROGRAMOK AZ EGYHÁZKÖZSÉGBEN

Helyszínek: ahol nincs jelezve, ott a plébánián van a program, T (templom)

- Hétfő: 10-12 **Baba–mama klub**
- Kedd: 15 órától engesztelő imaóra (T)
A hónap 2. keddjén 20.15-től a **MÉCS** családközösség összejövele.
- Szerdán 17 órára várjuk a **plébániai hittanra** azokat, akik iskolájukban nem tudnak hittant tanulni.
18.40-19.15 **bibliaóra** (T)
- Csütörtök: 17.30 **szenstégimádás** (T)
- Péntek: elsöpénteken **egésznapi szenstégimádás**; 17 **ifjúsági hittan**
19-20 **felöltött hittan** kéthetente
- Szombat: 10-12 **oratórium**
A hónap 2. szombatján **filmklub** a volt bérnyakozóknak és felöltött fiataloknak
17 órától **rózsafüzér** közös imádkozása (T)
- Vasárnap: 18-19.30 a **Vivace** Kórus próbája.

ESEMÉNYEK

- Októberben minden nap esti szentmise (kedden is) előtt 17.15-től rózsafüzér.
- 10-én, szerdán a bibliaóra keretében **Tarr Mária** sűgöt és **Pándi Piroška** operaénekest hallhatjuk. Az előadás után Pándi Piroška a CD-jét, Tarr Mária pedig a könyvét fogja dedikálni, melyek kedvezményesen áron megvásárolhatók.

CARITAS TÁBOR – 2012

2012. augusztus 13-18. között került megrendezésre Drégelypalánkon immár 19. alkalommal az egyházmegyei Caritas tábor, ahol olyan nagycsaládos, és szerény lehetőségekkel rendelkező családok gyermekei pihentek, akiknek nem adott meg az a lehetőség, hogy családjukkal nyaralhassanak. A táborban 34 gyerek, köztük két kistarcsai kislány vett részt. A tábor a Váci Egyházmegyei Caritas szervezte. A Nemzeti Adó és Vámhivatal Iskola és Kollégiumában volt a szállás és a helyi óvodában volt lehetőségünk étkezni. A drégelypalánkiak idén is nagy szeretettel fogadtak minket, és szabadidejüket feláldozva segítettek a tábor vezetésében. Az ünnepélyes megnyitó után lovas kocsikáztunk, körülnéztünk Drégelypalánkon, és lementünk az Ipolyhoz. Mini olimpiát is rendeztünk. Kedden meghódítottuk Drégely várát, aztán a vár alatt lévő Nomád táborban mulattunk az időt. Itt íjászkodásra, állatsimogatásra és játszótéri bolondozásra nyílt lehetőség. Szerdán elmentünk Balassagyarmatra, ahol megtekintettük a Palóc múzeum *Bölcsőtől a sűríg* című állandó kiállítását, azután sokak nagy öröme, strandra mentünk. Este Drégelypalánkon részt vettünk a Nagyboldogasszony napi szentmisén. Csütörtökön lelki napot tartottunk. Délelőtt a balassagyarmati rendőrkapitányság

egyik munkatársa előadást tartott a gyerekeknek a bűnmegelőzésről. Közben mindenki beülhetett a rendőrautóba is, valamint kipróbálhatták a felszereléseket, amiket az alezredes úr hozott. A bűnmegelőző előadás után, a plébános atya tartott hittanórát Nagyboldogasszony ünnepéről, melyet időről-időre énekekkel szakítottunk meg. Délután kézműves foglalkozást tartottunk, szép tárgyakat készítettek a gyermekek bőrből, valamint agyagvázák, kancsók kerültek ki kezeik alól. Volt még mézeskalács sütés, valamint a fiúknak villanyvasutazás is, ami sokak nagy kedvence volt. Pénteken Csitárba kirándultunk, ami Drégelypalánktól kb. 2-3 km-re van. Meglátogattuk az ottani biogazdaságot, a kegyhelyet és a csitári forrásvízből is jóízűeket kortyoltunk. Délután a kegyhelytől néhány méterre található Szondy barlangot fedeztük fel. Este vacsora után a tábor „Ki mit tud?” műsorral zárult.

Tomcz Róbert

- 13-án **lelki nap** özvegyeknek, elváltaknak, magányosoknak. *Kármán János* atya lesz a meghívott előadó.
- 14-én, vasárnap a **száz éves kerepesi templom** szentelésének jubileuma alkalmából ünnepi szentmisét mutat be *Beer Miklós* püspök atya, 16 órától. Szeretettel várják a híveket.
- 27-én szüreti mulatság a gyerekeknek 16 órától a plébánián.

A rejtvény megfejtése: *Sokszor és sokféle módon szolt Atyáinkhoz az Isten, végül a beteljesedés napjaiban Fia által szolt hozzánk.*

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség
 Alapító: Somlai József c. apát; Felelős kiadó: Görbe József plébános
 Főszerkesztő: Lauer Tamás; Korrektúra: Bíró Ildikó; Készült 500 példányban
 A plébánia címe: 2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: 06 (30) 640-1359
 Web: <http://kistarcsa.plebania.hu>; E-mail: kistarcsa@communio.hu